

Отъ 6-а рота, която бѣ стигнала до кжщичкитѣ при с. Доганъ и която имаше съставъ 234 войници, бѣха измръзнали и излѣзоха отъ строя 120 войници.

Дѣсниятъ участъкъ Въ 8 часа 3/11-а дружина съ 9-а, 11-а и 12-а роти въ първа линия и 10-а въ втора настѣпи подъ силенъ неприятелски огънь и зае втория хребетъ предъ главната позиция. Сутринъта почна да вали проливенъ дъждъ, а къмъ 14 часа температурата отведнажъ силно спадна, почна да вали снѣгъ, появи се силна виелица. Измокренитѣ войници почнаха да премръзватъ и да падатъ. Командирътъ на дружината капитанъ Димчевъ остана на своя постъ, докато падна въ безсъзнание и бѣ вдигнатъ и отнесенъ на носилка. Замѣсти го командирътъ на 11-а рота подпоручикъ Кършовски. Огъ командира на бригадата имаше заповѣдъ да се настѣпва решително, безъ огледъ на жертвитѣ. Дружината продължи настѣплението по-нататъкъ, но въ кратко време числото на замръзналитѣ и паднали войници се твърде увеличи. Това принуди командира на дружината да се оттегли на хребета, който сутринъта бѣ заелъ, като донесе на началника на участъка за голѣмото число замръзнали войници и за останалитѣ, че сж полугодни за действия. Моли да се разреши оттеглянето на дружината на старата позиция, дето се накладоха голѣми огънове и войницитѣ почнаха да се сгрѣватъ и сушатъ.

Така се завърши боятъ на 4 ноемврий, въ който Сливенци се бориха не толкова съ врага, колкото съ природнитѣ стихии. Въ този бой се отличи командирътъ на 4-а рота капитанъ Сяровъ Георги. Загуби на полка (1-а, 2-а и 3-а дружини): тежко раненъ капитанъ Сяровъ Георги, командиръ на 4-а рота, родомъ отъ гр. Сливенъ. На 3 октомврий при вихрената атака на в. Киселица той начело на ротата си води неравенъ бой съ врага, скритъ въ редута. Въ разгара на боя собственоръчно пушна ракетата за прекратяване на огъня по редута отъ нашата артилерия и пръвъ съ ротата си се понесе въ атака на редута, последванъ отъ останалитѣ роти на 1-а дружина.

На 4 ноемврий начело на храбрата си рота поведе атака на врага въ голѣмата гора. При настѣплението ротата бѣ изненадана съ фланговъ огънь отъ сърбитѣ. Въ тази борба капитанъ Сяровъ бѣ тежко раненъ. Отнесенъ въ Скопската болница, на 13 ноемврий 1915 година почина далечъ отъ своитѣ близки и отъ храбритѣ си войници. Войници: убити 12, ранени 43 и почти половината замръзнали отъ силния студъ.

5 ноемврий 32-и полкъ на 4 ноемврий бѣ стигналъ при с. Миросалъ, а на 5 трѣбваше да настѣпи къмъ Феризовичъ. Командирътъ на 3-а дивизия заповѣда на командира на 1/3-а бригада да обедини командуването на бригадата и 32-и полкъ, да събере силитѣ си и, като образува отъ тѣхъ едно ядро, да удари противника въ най чувствителното мѣсто.

Командирътъ на бригадата, за да прикове противника и не му даде възможность да отдѣли части срещу 32-и полкъ, заповѣда артилерията да държи подъ силенъ огънь противниковата артилерия, разположена на к. 813, а пехотата съ силни патрули да